

Jelenjani isplatili dinare i jedan se lijepe dan ukratko na velik parobrod i krenuo. Kraju njuši Jelenjani i odjedri otvoriti i sreći dušu natručastijim nadama. I jednog dana postje duga i mučna putovanja, ugledao je zemlju.

New-York! — usklknuso oni zanosno kao izvan scbe od sreće i radosti. Međutim ono nije bio New-York, ono je bio tek otok Kuba.

Kuba, a ne u New-York bio ih je uputio onaj njihov ugurski agenat. Prevario ih onaj nećovac na pravdu Bogu! Tko da opise, što su oni jačni Jelenjani morali da pretpredaju onom otoku Kubi! Zarade ni za ljepek gladni, težni, žalosni lutili ovudu, onda kog ih nisu napouštelju per ūp postali u Jelenjima.

Nauk: Cuvajte se krvih američkih agenta!

Treći slučaj: Lica: brat, sestra i još jedan treći gospodin. Brat i sestra zovu se Skrbonja, dokli po rodu i imenu naši... Riječi: Onaj treći zove se Lanfranchi, on je pak rodjen u Švicarskoj, gdje naranci evatu. Ovaj se je treći dobro pazio sa sestrom onoga brata, dokli dosta čest u poslu kuce. Tako je bilo i one vekteri. Brat nije bio, a njihova sestra je ušao brat i nikto ne zna zašto, počeo on da se svadja s ljubavnikom svoje sestrice. Sestrica je stala na stranu svoga ljubavnika, a ovaj ohrabren time počeo jeći jače da juris. U neke razjavi usta, zagrise u hulu onoga iadnoga skrobonje. I otkinje mu ga. Nato poče sestra da vite koga luda: — U pomoć! u pogrešku mi brata!

Nauk: Zenice, ne vodite ljubav s individualima, koji jedu tudija ušešta...

Ovo je meni pričala Ninetta, s kojom sam se, kako zete, izmirio.

Drugi put prioprijedat će vam, kako smo i ona putovali u Opatiju, da ondje proslavimo i započetimo to naše izmirenje...

Rokac.

IZ ROVINJA.

Kaznena rasprava protiv našeg narodnjaka iz Kanfanara. — Baba Jakov Vidulin riješen.

Kako je bilo svojedobno javljeno u "Istarskoj Riječi", za vrijeme zadnjih izbora došlo su kanfanarski oružnici i lašiši k našem četvrtom redobrduj u Kanfanaru, k barbi Jakovu Vidulinu, te mu podmeđivali samokres, učinili premetaćinu i odveli u rovinjski zator.

Aretacija našeg barbe Jakova izazvala je počile u Kanfanarski silno ogorčenje, jer je svaki bio uvjerjen, da je naš barba Jakov — poštovan i obziran, da po pete i nevin strapan zator. Mnogi su se optužili na našeg narodnog poslanika da Wičkom molbom, da se zaizauzme, da Vidulina i da ispostavi, kod nadležnih oblasti da se odmah ispušti iz zatora. Naš poslanik je to i učinio.

Međutim je državno odjeljivstvo svejednim podiglo na barbu Jakova optužbu, da je nevlastivo, državu urušio u kući, i ovlašćio da dana vidila pred sudčevskim poslovima rasprave. Na rasprave je naš barba Jakov držao upravo junečki. On je između ostalog reček ponosno, čisto i ugo... — Otkad je Italija započela ove naše slavenske krajeve, je sam bio pet puta u zatoru: dva puta radi agitacije za srpsko-hrvatsku školu u Kanfanaru, jedan put radi preglede izbornih listina, jedan put radi lohožnje jugoslavenske propagande i sada, evo, radi podmetnutog mi samokresa. Svaki put sam bio nevin i lažno optužen, a tako i sada. Ova posljednja tužba me je najviši začudila. Mjesto da ja podignjem tužbu protiv oružnika i fašista, tako da se nam nekoliko bijelih vrana, kojima je još dopušten časopisni ljet u arsenalu. Ova poštenost uslijed materijalnog skapavanja opaža se i na licu svih ljudi. Ne viđiš oni svježine, snage i ushta, već sve je objeseno i militivo, trčivo i kukavko. Skratnji je čas da se to moći te uvidi silni ovaj neči bezdan, u čije krilo dnevne sve više i više padamo. Treba zavriti u svu krajeve i kutove, treba polomiti glavu i u najnizje i najzapletljivije položaje da piđi i primjeti svu golotinu jednog ekonomskog, ne samo nazadovanja i stradanja, već upravo katastrofalnog propadanja i sveopćeg ginenja. Oblasti bi već male obilje ozbiljno poduzeti što sreće i shodnije mјere, da se bar zaprijeći ili produži smrtna godina i u okolicu. Mjesto lude kakve danobude gdje te činovnik teroriza, daime svoje piseću sreću mješa se i kako je pravilno, mjesto da se opet na drugom mjestu jedan ili drugi organ gubi time, da zaboranjuje najveću naše pjevanje i bugarenje, mjesto da se svećenicima i učiteljima dozvoljava isključivo paševanje literarnog našeg jezika i t. d. moralo bi se jednu i glavnju pažnju posvetiti gošćanskom i ekonomskom poboljšavanju, pre-magjanju olvarjanom radnja i sličnog, jer imate mjesto čemo zlo i naopako.

Od 1908. godine

IZ PULJSTINE.

Pšenici su pokupili, ali se žalioze nemajuši što hvalebiti. Hambari nam ostajuće na pol prazni, pa se u vremenu pitaju: Sto ćemo jesti? Kako ćemo jadati?

Sarajevo: Što je počelo?

Učitelj: Čak i neviđeno, jer preteski i preprostini su tereti, koje moramo držati i nositi. Posao se

u arsenalu svakim danom sljevava i umanjuje,

da tako koliko da gradka toliko više iz okolice

samo je nekoliko bijelih vrana, kojima je još

dopušten časopisni ljet u arsenalu. Ova po-

štenost uslijed materijalnog skapavanja opaža se i na licu svih ljudi. Ne viđiš oni svježine,

snage i ushta, već sve je objeseno i militivo,

trčivo i kukavko. Skratnji je čas da se

to moći te uvidi silni ovaj neči bezdan,

u čije krilo dnevne sve više i više padamo.

Treba zavriti u svu krajeve i kutove, treba

polomiti glavu i u najnizje i najzapletljivije

položaje da piđi i primjeti svu golotinu

jednog ekonomskog, ne samo nazadovanja

i stradanja, već upravo katastrofalnog propa-

danja i sveopćeg ginenja. Oblasti bi već male

obilje ozbiljno poduzeti što sreće i shodnije

mјere, da se bar zaprijeći ili produži smrtna

godina i u okolicu. Mjesto lude kakve dan-

obude gdje te činovnik teroriza, daime svoje

piseću sreću mješa se i kako je pravilno, mje-

sto da se opet na drugom mjestu jedan ili

drugi organ gubi time, da zaboranjuje najveću

naše pjevanje i bugarenje, mjesto da se

svećenicima i učiteljima dozvoljava isključivo

paševanje literarnog našeg jezika i t. d. mora-

lo bi se jednu i glavnju pažnju posvetiti go-

šćanskom i ekonomskom poboljšavanju, pre-

magjanju olvarjanom radnja i sličnog, jer imate

mjesto čemo zlo i naopako.

Učitelj: Čak i neviđeno, jer preteski i

premetaćinu učiteljima i učenicima, kako

svi žene konavoske, kada su u poslu, kaže

zuba opravila Mihala s lipenim vratom. Iza

je upita: Što su magire siagnuti mu od

govora? — Gođe su magire! I te je gođa! Gori-

se na podu: pređej, ima li sve potrebito

naoružanju? — Kva ćemo in Italia, tu se ne smje pivat slavenski besedici, da se

bude na dugo čulo.

Učitelj: Ako je i s tim nasebi besedicima i

pišemći svi puti pravi spas. Neki dan

su neki Cehi tamo došli puli mora pi-

vali neke svoje češke pismene. Kada ti

temu nebesu, najedanput li njim se prež-

neti kafiši, i tu ti njim on zata-

buru onu svoju: — Kva ćemo in Italia,

tu se ne smje pivat slavenski besedici. A jedan

Ceh mu je nato edgović: — Ma mi ne

znam, kako idu! Hode li se on prije krenuti?

Da se i vidi, ori, sveđeno je nemu za to.

Prezimljani gođi poslovnicu da posrav ka-

kosi, stane gospodin simeon: Bod zna-

pređe nego bude sve u kući, spravno, potel i

dozilati prijatelj, a ja idem, ne znam,

ni kada je doba, moži biti... Da mi deš mala,

treće službenice, koja je počela da trči

časne vatre, kada je u kući.

Lucića, tužna, starja ženska glava, u to je

dođe, pula kocijeli, i perusalu ih, zaredio je

malom službenicom Jelom i učestvoma, kako

zve žene konavoske, kada su u poslu, kaže

zuba opravila Mihala s lipenim vratom. Iza

je upita: Što su magire siagnuti mu od

govora? — Gođe su magire! I te je gođa!

Učitelj: Što je gođa? — Što je gođa?

Učitelj: Što je gođa?

